

3. Мельничук С.Г. Педагогіка (Теорія виховання). Навчальний посібник / С.Г. Мельничук – К.: Видавничий Дім «Слово», 2012. – 288 с.

4. Омеляненко В.Л. Робоча книга класного керівника / В.Л. Омеляненко та ін. // – Черкаси: Вид-во ЧДУ. – 1996. – 185 с.

5. Омеляненко В.Л. Теорія і методика виховання (Навчально-методичний комплекс з педагогіки) / В.Л. Омеляненко та ін. – К.: Знання, 2008. – 415 с.

Осіпенко М.С.

студентка;

Смогла Н.В.

викладач вищої категорії, викладач суспільних дисциплін,

Державний вищий навчальний заклад

«Білгород-Дністровський морський рибпромисловий технікум»

ПАТРІОТИЗМ ЯК ЦІННІСТЬ І ОБ'ЄДНУВАЛЬНА ОСНОВА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ. НЕВИДИМИЙ БАТАЛЬЙОН

Український народ пройшов довгий і складний шлях до своєї держави. З моменту її утворення наукова громадськість активно виявляє пошану до тих, хто боровся за свободу Батьківщини. У сучасній історіографії помітний значний інтерес до історії національно-визвольних змагань українства на різних етапах. Проте роль жіноцтва у таких працях практично не розглядається, хоча заслуговує на увагу. Сьогодні українська жінка перестала бути просто тилом для свого чоловіка, який воює в АТО. Залишаючи вдома дітей, вона теж їде на війну – захищати країну і рятувати своїх побратимів.

Соціологи та дослідники гендерної нерівності назвали жінок на війні «Невидимим батальйоном». «Невидимість» жінок-військовослужбовиць пов'язана з тим, що жінки – невидимі для медіа і для інфраструктури армії, хоча служать в ній не поодинокі. За офіційною статистикою, участь в АТО взяли більше тисячі жінок, а з бійцями добровольчих батальйонів та волонтерами ця цифра в рази більша. Службу у ЗСУ станом на жовтень 2015 р. проходять 14,5 тис. жінок-військовослужбовців та 30,5 тис. працівників Збройних сил [1].

Вони воюють на рівні з чоловіками, гинуть, але, водночас, офіційно Україна не має ні розвідниць, ні снайперів. Поки єдина жінка, якій вдалося зламати армійський статут – це штурман Н. Савченко. Дозвіл літати вона особисто добилася в міністра, але ще за мирних часів [4].

Під час Революції Гідності в січні 2014 року була створена 39 Жіноча сотня Самооборони Майдану. Її засновниця Анна Коваленко зазначила, що «за три дні сотня набрала більше, ніж 150 жінок. Вони брали участь у зіткненнях на вул. Грушевського, чинили опір міліції та залишались присутніми на Майдані, коли найактивніший період протестів завершився» [4].

39 Жіноча Сотня Самооборони започаткувала програму підтримки жінок, що беруть участь АТО [2]. Наразі, 39 Жіноча сотня співпрацює з активістами самооборони в регіонах, організовує зустрічі в різних містах України з жінками, допомагає вимушеним біженцям з переселенням, організовує соціальні акції.

Наскрізною ідеєю усіх статей і сюжетів про жінок в українській армії є те, що кожен, хто там знаходиться – герой, кожен робить свій внесок у розв'язання конфлікту, налагодження миру і цей внесок є цінним. Це об'єднує жінок, які воюють в АТО на одному рівні з чоловіками. Серед таких жінок військова Надія Савченко, волонтер, офіцер ЗСУ, помічник міністра оборони (з 2015 року),

народний депутат України (ВР України VIII скликання) (з 2016) Тетяна Ричкова, учасниця АТО, голова волонтерського Центру підтримки аеророзвідки, волонтер-активістка Марія Берлінська та інші.

Надія Вікторівна Савченко – українська військова, штурман-оператор вертольота Мі-241 6-ї окремої бригади армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України, старший лейтенант. Герой України (2015).

Військову службу почала в залізничних військах радисткою. У 2004–2005 роках у складі українського миротворчого контингенту брала участь у місії в Іраку [4]. Після повернення вступила до Харківського університету повітряних сил, отримавши дозвіл особисто від міністра оборони України А. Гриценка.

Під час війни на Сході України 2014 року брала участь в АТО як доброволець батальйону «Айдар». У бою біля смт. Металіст під Луганськом потрапила у полон до терористів. На початку липня 2014 р. опинилась на території Російської Федерації, її звинуватили у вбивстві російських журналістів. Не дивлячись на всі дії української влади та світового співтовариства, безстрокове голодування Надії, 22 березня 2016 р. суд приговорив Н. Савченко до 22 років ув'язнення.

Надія Савченко – народний депутат України 8-го скликання. Делегат Парламентської Асамблеї Ради Європи з 25 грудня 2014 року. 10 вересня 2015 року, Європейський парламент прийняв резолюцію щодо звільнення українських політв'язнів у РФ, зокрема Надії Савченко.

Аміна Вікторівна Окуєва (Наталія Вікторівна Нікіфорова) – український лікар, громадський активіст, учасниця подій Революції гідності та війни на сході України у складі батальйону «Київ-2».

Народилася 5 червня 1983 р. в м. Одеса. Разом з родиною мешкала у Москві та Грозному. До України повернулася 2003 р., вступила до Одеського медичного університету, який закінчила за спеціалізацією загальна хірургія. З початком Євромайдану вступила до Самооборони, де була лікарем 8-ї Афганської сотні. З початком війни на сході України, у липні 2014 року, вступила до лав батальйону «Київ-2», куди була записана фельдшером, але згідно з її слів, мало приділяла увагу медицині, несла службу рядового бійця [3]. Брала участь в обороні Дебальцева. Пізніше служила у батальйоні «Золоті ворота».

Аміна Окуєва загинула 30 жовтня 2017 року неподалік с. Глеваха у Київській області внаслідок диверсійного нападу на автомобіль подружжя.

Жінки в АТО – це не лише бійці і амазонки, але й турботливі й чуйні солдатки, медики, психологи, фотографи та інші. Вони піклуються про бійців, допомагають їм та підтримують своєю працею і присутністю.

Анастасія Гудочкина з Київщини у зоні АТО пробула 50 днів і була єдиною медсестрою на 70 бійців (блокпост у Маріуполі). Колега Анастасії – медсестра Лілія Томчишина рятувала життя наших захисників у маріупольському аеропорту. В зону АТО жінка подалася добровільно.

В ході виконання заходів в зоні АТО військові частини ЗСУ зіткнулися із проблемою всебічного забезпечення. Прості українці виступили з ініціативою волонтерської допомоги армії. Не залишилися осторонь і волонтери м. Білгород-Дністровського – Анна Пушкаревська, Наталя Доперук та інші. Волонтери громадської організації «Разом зможемо» здійснюють всебічну допомогу військовослужбовцям м. Білгород-Дністровського в зоні АТО.

Такі різні долі, але об'єднані в «невидимий батальйон» – одну єдину фронтową долю бійців і волонтерів АТО, любов'ю до Батьківщини, боротьбою за цілісність і незалежність України. Не дивлячись на значний внесок «невидимого батальйону» жінок, структура ЗСУ виключає із армії жінок. Тому армія повинна створити умови для участі у військових діях жінок нарівні із чоловіками, мати можливість реалізовувати свої бажання та можливості по захисту своєї Батьківщини.

Список використаних джерел:

1. Майже тисяча українок взяли участь в АТО // УНІАН, 9 жовтня 2015 р. / [Електронний ресурс] // <http://www.unian.ua/war/1147650-mayje-tisyacha-jinok-viyskovoslujbovtsiv-vzyali-uchast-v-ato.html>.
2. Програма Жінки в АТО, 39-та жіноча сотня самооборони./ [Електронний ресурс] / http://39s.com.ua/ua/news/startu_programa_pdtrimki_zhnki_v_ato/.
3. З Сантарович А. Українские амазонки: Амина Окуева и ее борьба с «российской Ордой» / [Електронний ресурс] // 12 березня 2015 // <https://inforesist.org/ukrainskie-amazonki-amina-okueva-i-ee-borba-s-rossijskoj-ordej/>.
4. Хромейчук О. Гендер і націоналізм на Майдані // Historians.in.ua, 27 жовтня 2015 р. / [Електронний ресурс] // <http://historians.in.ua/index.php/en/dyskusiya/1673-olesia-khromeichuk-gender-i-natsionalizm-na-maidani-a>.
5. Шидловська Є. П'ять історій про Надію Савченко // BBC Україна. 17 квітня 2015 / [Електронний ресурс] // http://www.bbc.com/ukrainian/entertainment/2015/04/150306_savchenko_impressions_she.

Очеретяний А.В.*аспірант,**Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини***ФУНКЦІЇ ЖИТТЄВИХ ЦІННОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У США**

Підвищений інтерес вітчизняних та американських дослідників до функцій життєвих цінностей студентів обумовлений спільною науковою позицією щодо розгляду цих цінностей як потужного регулятора життєдіяльності людини та важливого інтегратора прогресивних змін у суспільстві. Вони є направляючими векторами для молоді на життєвому шляху, обумовлюють її поведінку і діяльність [1; 6; 8; 10]. Крім того, спрямованість людини на певні життєві цінності та ціннісні орієнтації обов'язково впливає і на процес формування суспільної свідомості в цілому [2].

В американській педагогічній науці та практиці розглядають життєву цінність як феномен, який об'єктивно, за своєю природою є благом для людини, спрямованим на позитивне утвердження її в бутті життя, всебічну реалізацію її творчих можливостей у життєдіяльності [6].

Американська дослідниця Д. Тільман (Diane Tillman) [10] наголошує, що життєві цінності американського студента є основою для вибору цілей, способів і умов його діяльності, а також допомагають йому відповісти на питання, заради чого він живе, вчиться, обирає ту або іншу професійну діяльність?

З аналізу навчальних планів і програм ряду сучасних вищих навчальних закладів США [9] слідує, що у процесі здобуття вищої освіти студент не лише оволодіває новими знаннями та вміннями, а й здобуває життєвий досвід. Причому навчально-виховний процес спрямовується на відкриття перед кожним студентом нових сторін реальності, в результаті чого відбувається глибоке переосмислення ним власного життя. Цей процес переосмислення визначає мотиви дій і внутрішній зміст тих завдань, які випускник вузу буде виконувати в житті в майбутньому [8].

У площині розвитку особистості життєві цінності американських студентів виконують такі функції: гармонізують і інтегрують духовний світ індивіда, визначаючи його соціальну значущість; визначають цілісність, унікальність і неповторність особистості; регулюють поведінку і діяльність майбутнього випускника в суспільстві, визначаючи його дії і вчинки в різних соціумах [6].